

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาคุณภาพน้ำอุปโภคบริโภคที่สำคัญในปัจจุบันของประเทศไทยคือ ปัญหาจากการที่น้ำมีแร่ธาตุต่างๆ เจือปนอยู่เกินค่ามาตรฐานสำหรับการใช้น้ำในชีวิตประจำวันและการใช้น้ำเพื่อกิจการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในกิจการอุตสาหกรรมที่ต้องการน้ำที่มีคุณภาพดีกว่าน้ำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการบำบัดน้ำให้มีคุณภาพดีก่อนใช้ โดยเฉพาะน้ำจากท่อน้ำประปาและน้ำบาดาล มักจะพบว่ามีปัญหาของคลอรีน แอมโมเนียและสีเกินค่ามาตรฐาน อันก่อให้เกิดปัญหาแก่ผู้ใช้น้ำในการอุปโภคและบริโภค เช่น ก่อให้เกิดกลิ่น สี ความขุ่น เกิดคราบสีในเครื่องสุขภัณฑ์ เป็นต้น ในกิจการอุตสาหกรรมฟอกย้อม หรืออุตสาหกรรมอาหาร คลอรีน แอมโมเนียและสีก่อให้เกิดปัญหากับผลิตภัณฑ์ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นด้วยโดยคุณภาพน้ำที่ใช้ในอุตสาหกรรมแสดงดังตาราง 1.1 โดยกระบวนการบำบัดน้ำสะอาดที่ใช้กันในปัจจุบันได้แก่การแลกเปลี่ยนไอออน รีเวิร์สออสโมซิส เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้มีราคาแพงและต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อหากระบวนการที่สะดวก ประหยัดซึ่งสามารถผลิตได้เองภายในประเทศได้มาใช้ในการกำจัดคลอรีน แอมโมเนียและสีออกจากน้ำประปาหรือน้ำบาดาล

ดังนั้นการวิจัยจึงเป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้กระดูกโคกระบือเป็นวัตถุดิบในการเตรียมถ่านกระดูกเพื่อใช้ในการกำจัดคลอรีน แอมโมเนียและสีที่ปนเปื้อนในน้ำสังเคราะห์ โดยจะเป็นประโยชน์ต่อการประยุกต์ใช้กระดูกให้เกิดประโยชน์เพื่อพัฒนาในการบำบัดน้ำที่มีคลอรีน แอมโมเนียและสีในแหล่งน้ำธรรมชาติ และได้สารดูดติดผิวที่มีราคาถูกและเหมาะสมมาใช้งานต่อไป

ตารางที่ 1.1 แสดงมาตรฐานคุณภาพน้ำที่ใช้ในอุตสาหกรรม (Degremont, 1979)

Industry	Turbidity	Color	Hardness Alkalinity Fe+Mn,mg/l		Total Solids	
			as mg /l of CaCO ₃	mg/l		
	NTU	Pt-Co			mg/l	
Food products						
Baked goods	10	10	-	0.2
Beer	10	-	75-150	0.1	500-1000
Canned goods	10	...	25-75	0.2
Confectionery	0.2	100
Ice	5	5	30-50	0.2	300
Laundering	50	0.2
Manufactured products						
Leather	20	10-100	10-100	135	0.4
Paper	5	5	5	0.1	200
Paper pulp	15-50	10-20	10-20	0.1-1.0	200-300
Plastics, clear	2	2	2	0.02	200
Textiles, dyeing	5	5-20	5-20	0.25
Textiles, general	5	20	20	0.5

1.2 สมมติฐาน

ถ่านกระดูกเป็นสารดูดติดผิวที่มีองค์ประกอบของคาร์บอนและไฮโดรเจนที่อะพาไทต์ ซึ่งเตรียมจากกระบวนการคาร์บอนไนเซชันกระดูกสัตว์ มีประสิทธิภาพในการกำจัดคลอรีน แอมโมเนีย และสีจากน้ำได้

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการกำจัดคลอรีน แอมโมเนียและสีด้วยถ่านกระดูก ซึ่งเตรียมจากถ่านกระดูกโคกระบือเป็นสารดูดติดผิว
- 2) เพื่อศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการกำจัดคลอรีนแอมโมเนีย และสีโดยใช้ถ่านกระดูก

- 3) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการกำจัดคลอรีน แอมกานีส และสีในน้ำเสียสังเคราะห์โดยใช้ถ่านกระดูก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมและประสิทธิภาพในการกำจัดคลอรีน แอมกานีสและสีโดยใช้ถ่านกระดูกเป็นสารดูดติดผิว โดยการทำวิจัยแบบทดลองในห้องปฏิบัติการและมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

- 1) ถ่านกระดูกเตรียมจากการเผากระดูกโคกระบือที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง
- 2) ตัวอย่างน้ำเสียที่ใช้ในการทดลองเป็นน้ำสังเคราะห์ที่มีคลอรีน แอมกานีสและสี
- 3) ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพของถ่านกระดูก คือ พื้นที่ผิวและปริมาตรความพรุน
- 4) การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมและประสิทธิภาพการกำจัดคลอรีน แอมกานีสและสีด้วยถ่านกระดูก โดยปรับเปลี่ยนปริมาณถ่านกระดูก ค่าพีเอชของน้ำ ความเข้มข้นเริ่มต้นของสารมลพิษ และเวลาสัมผัส โดยการทดลองแบบกะ
- 5) ศึกษาประสิทธิภาพของถ่านกระดูกในการกำจัดคลอรีน แอมกานีสในน้ำจริงที่สภาวะที่เหมาะสมที่ได้จากการทดลองแบบกะ โดยทำการทดลองแบบคอลัมน์

1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

น้ำสังเคราะห์ คือ น้ำที่มีปริมาณคลอรีน แอมกานีสและสีในระดับความเข้มข้นต่างๆ ที่กำหนดไว้ใน การทดลอง โดยละลายสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ สารละลายมาตรฐาน แอมกานีสและกรดฮิวมิกด้วยน้ำประปา

ถ่านกระดูก คือ ถ่านที่ได้จากการเผากระดูกสัตว์ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ร่อนให้ได้ขนาด 1-3 มิลลิเมตร

การดูดติดผิว คือ ความสามารถของสารบางชนิดในการดึงโมเลกุลหรือคอลลอยด์ซึ่งอยู่ในของเหลวหรือก๊าซให้มาเกาะจับและติดบนผิวของสารชนิดนั้น

ไอโซเทอมการดูดติดผิว คือ การแสดงลักษณะเกี่ยวกับการดูดติดผิว และ ลักษณะการดูดติดบนผิวของสารดูดติดผิว

ประสิทธิภาพการกำจัด หมายถึง ความสามารถของถ่านกระตุ้นในการดูดซับ คลอรีน แอมโมเนีย และสี ในน้ำ โดยคิดเป็นร้อยละการกำจัด (% removal) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ร้อยละการกำจัด} = \frac{\text{ความเข้มข้นเริ่มต้น} - \text{ความเข้มข้นที่เหลือ}}{\text{ความเข้มข้นเริ่มต้น}} \times 100$$

ความสามารถในการดูดซับ (มก. /ก.) =

$$\frac{[\text{ปริมาณเริ่มต้น(มก./ล.)} - \text{ปริมาณที่เหลือ(มก./ล.)}] \times \text{ปริมาณน้ำตัวอย่าง(มล.)}}{\text{ปริมาณตัวดูดซับ (ก.)} \times 1000}$$

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตสารดูดติดผิวจากถ่านกระตุ้นโคกระปือ ซึ่งเป็นวัสดุราคา ถูกและหาง่าย เพื่อนำไปใช้ทดแทนถ่านกัมมันต์ที่มีราคาแพง
- 2) สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำจัด คลอรีน แอมโมเนียและสีในกระบวนการผลิตน้ำสะอาดได้